

อับราฮัม บิดาของ อิสราเอล

บทที่ 2

ชีวิตของอับราฮัม: ความหมายดั้งเดิม
(บทที่ 7 ของ เบนจามิน)

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐานภาษาอังกฤษ (The Holy Bible, English Standard Version® (ESV®)) สงวนลิขสิทธิ์ © 2001 โดย ครอสส์เวย์ (Crossway) หน่วยงานพันธกิจด้านการพิมพ์เผยแพร่ของ “สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ” (Good News Publishers) ใช้โดยได้รับอนุญาตแล้ว สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม) เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ในการศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายทั่วโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้ หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคูมิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่มหรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์ บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่มุขนานาน ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น. และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3) ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ	1
ความเชื่อมโยง	2
คำนิยาม	2
ประเภท.....	3
ภูมิลัษง	3
แบบอย่าง	4
การบอกลัษงหน้า.....	5
สรุประเค็ลลัษง.....	7
นัยสำคัษง	8
ผลกระทบพื้นฐาน	8
ระเค็ลลัษงนัลลัษง	9
พระคุณของพระเจ้า	9
ความจงรักภักดีของอับราฮั่ม	10
พระพรที่มำลัษงอับราฮั่ม.....	11
พระพรโดยผ่านอับราฮั่ม.....	11
ขันคองทังท้ห้.....	12
ภูมิลัษงและประสภการณัษงแรก	12
ปฏิสัษงพันธัษงในขันแรกกับชนชาติอื่ลล	13
พันธัษงอัญญากับพระเจ้า.....	14
ปฏิสัษงพันธัษงในขันหลัษงกับชนชาติอื่ลล	15
ลูกหลานและการเส็ยชีวิต	16
สรุปร.....	18
วิทายกร.....	18
อภิธานศัพท์	20

อับราฮัม บิดาของอิสราเอล

บทที่ 2

ชีวิตของอับราฮัม: ความหมายดั้งเดิม

บทนำ

ผู้ที่ติดตามพระคริสต์อย่างจริงจังย่อมรักพระคัมภีร์ เราพบว่า พระคัมภีร์ได้พูดถึงชีวิตของเราหลายวิธีแตกต่างกัน ในลักษณะเฉพาะส่วนตัว นี่คือความจริงล้ำค่าของพระคัมภีร์ ที่คริสเตียนต้องระลึกไว้เสมอ แต่หลายครั้ง มิติส่วนตัวสุดพิเศษของพระคัมภีร์ก็สามารถทำให้เรามองข้ามสิ่งที่เราต้องจดจำไปอย่างน่าเสียดาย นั่นคือ พระคัมภีร์มิได้ถูกเขียนขึ้นถึงคุณ หรือข้าพเจ้าโดยตรงตั้งแต่แรก หากแต่พระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นถึงบรรดาคชนที่มีชีวิตอยู่หลายพันปีมาแล้ว ดังนั้น เมื่อเราพยายามทำความเข้าใจและประยุกต์พระคัมภีร์ให้เข้ากับชีวิตของเราในวันนี้ เราจึงต้องระมัดระวังเสมอที่จะวางฐานการประยุกต์ของเราในปัจจุบัน ไว้บนความหมายดั้งเดิมของพระคัมภีร์

นี่คือชุดบทเรียนที่เราตั้งชื่อว่า “อับราฮัม บิดาของอิสราเอล” ในบทเรียนในชุดนี้ เรากำลังสำรวจเรื่องราวชีวิตของอับราฮัมที่ปรากฏในปฐมกาล 11:10–25:18

นี่คือบทเรียนที่สองในสามบทเรียนพื้นฐาน และเราได้ตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “ชีวิตของอับราฮัม: ความหมายดั้งเดิม” ในบทเรียนนี้ เราจะเห็น การอ่านเรื่องราวชีวิตของอับราฮัม โดยใส่ใจประเด็นที่ว่า เรื่องเหล่านี้ถูกเขียนขึ้นเมื่อใด และถูกเขียนขึ้นถึงใครนั้น มีความสำคัญอย่างไร รวมทั้งเราจะสำรวจผลกระทบดั้งเดิมที่ผู้เขียนเจตนาให้มีต่อชนชาติอิสราเอลเมื่อพวกเขาติดตาม โมเสสไปยังแผ่นดินพระสัญญาอีกด้วย

เราจะศึกษาความหมายดั้งเดิมของปฐมกาล 11:10–25:18 โดยดูที่สองประเด็นหลัก หนึ่งในเราจะชี้ให้เห็นว่า โมเสสสร้างความเชื่อมโยงระหว่างประวัติศาสตร์ชีวิตของอับราฮัม และประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้รับสารดั้งเดิมของโมเสสอย่างไร และสอง เราจะสรุปนัยสำคัญบางประการที่ความเชื่อมโยงเหล่านี้สื่อให้ผู้รับสารดั้งเดิมได้เห็น

ก่อนที่เราจะดูความหมายดั้งเดิมของชีวิตของอับราฮัม เราควรใช้เวลาเพื่อทบทวนสิ่งที่เราได้เห็นในบทเรียนก่อนหน้านี้ก่อน นับถึงตอนนี้ เราได้เน้นที่สองประเด็นสำคัญ หนึ่งในเรานำเสนอว่า ปฐมกาล 12:1-3 เปิดเผยเรื่องราวชีวิตอับราฮัมในสี่ประเด็นเน้นหลัก ได้แก่ (1) พระเมตตาของพระเจ้าที่ทรงมีต่ออับราฮัม (วิธีการต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้แสดงความเมตตาต่ออับราฮัม) (2) ความรับผิดชอบของอับราฮัมที่จะต้องภักดีต่อพระเจ้า (วิธีการมากมายที่พระเจ้าคาดหวังให้อับราฮัมเชื่อฟังพระองค์) (3) พระพรของพระเจ้าที่มีมาถึงอับราฮัม (พระสัญญาเรื่องชนชาติอันยิ่งใหญ่ ลูกหลานมากมาย แผ่นดิน และชื่อเสียงที่ดี) และ (4) พระพรของพระเจ้าโดยผ่านอับราฮัมไปถึงคนอื่น ๆ (พระสัญญาที่ว่าอับราฮัมจะเป็นพรสำหรับครัวเรือนทั้งปวงบน โลกนี้)

ยิ่งกว่านั้น เรายังได้เห็นประเด็นเน้นหลักเหล่านี้ได้ก่อรูปแบบการถ่ายทอดเรื่องราวของอับราฮัมในปฐมกาล เราได้เรียนรู้ว่า เรื่องของอับราฮัมแบ่งออกเป็นห้าขั้นอย่างเป็นระบบ หนึ่งในเราเริ่มต้นด้วยภูมิหลัง และประสบการณ์ชีวิตช่วงแรกของอับราฮัม ใน 11:10–12:9 สอง มีหลายเหตุการณ์ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมในช่วงแรกกับตัวแทนชนชาติอื่น ๆ ใน 12:10–14:24 ส่วนที่สาม อันเป็นส่วนศูนย์กลางชีวิตของอับราฮัม เน้นที่พันธสัญญาที่พระเจ้ากระทำกับอับราฮัม ใน 15:1–17:27 ส่วนที่สี่ของชีวิตอับราฮัม เน้นไปที่

ปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมในช่วงหลังกับตัวแทนคนชาติอื่น ๆ ใน 18:1–21:34 และส่วนที่ห้า เกี่ยวข้องกับลูกหลาน และการเสียชีวิตของอับราฮัม ใน 22:1–25:18

ทั้งห้าขั้นตอนนี้นำเสนอชีวิตของอับราฮัมอย่างเป็นระบบ ส่วนที่สาม ได้แก่ 15:1–17:27 ซึ่งกล่าวถึงพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัมนั้น เป็นส่วนที่หน้าที่เป็นศูนย์กลางของชีวิตของอับราฮัม ส่วนที่สอง และส่วนที่สี่ สอดคล้องต่อกันและกัน เพราะทั้งสองส่วนเน้นที่ปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมกับคนชาติอื่น ๆ ส่วนที่หนึ่งและส่วนสุดท้ายสอดคล้องต่อกันและกันยิ่งขึ้น โดยเป็นเสมือนกรอบชีวิตของอับราฮัม ด้านหนึ่งได้เรียกลำดับวงศ์ตระกูลของท่านไปในอดีต และอีกด้านหนึ่งไปสู่อนาคต

ในหลายแง่มุม บทเรียนนี้จะต่อออกจากความเข้าใจเชิงลึกเหล่านี้ เข้าไปสู่โครงสร้าง และเนื้อหาชีวิตของอับราฮัม เมื่อได้บททวนครั้งนี้แล้ว เราก็พร้อมที่จะเข้าสู่ประเด็นหลักของบทเรียนนี้ ได้แก่ ความหมายดั้งเดิมของชีวิตอับราฮัมในหนังสือปฐมกาล เราจะเริ่มโดยการสำรวจความเชื่อมโยงระหว่างเรื่องราวเกี่ยวกับอับราฮัมกับประสบการณ์ต่าง ๆ ของอิสราเอล ซึ่งเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับเรื่องราวเหล่านี้

ความเชื่อมโยง

ในบทเรียนชุดนี้ เราจะสร้างระบบการตีความชีวิตของอับราฮัม โดยสันนิษฐานว่า เรื่องราวเหล่านี้ถูกเขียนขึ้นเป็นครั้งแรกในยุคของโมเสส และยังคงมีสาระสำคัญเหมือนเดิมในปัจจุบันเช่นเดียวกับในอดีต นักวิชาการเชิงวิพากษ์ส่วนใหญ่เชื่อว่าเรื่องราวเหล่านี้มิได้ถูกเขียนขึ้นในยุคของโมเสส แต่ส่วนอื่น ๆ ในพระคัมภีร์เดิม รวมทั้งพระเยซูเอง ล้วนยืนยันว่า โมเสสเป็นผู้เขียนปฐมกาล และด้วยเหตุผลนี้ คริสเตียนยุคปัจจุบันจึงควรเชื่อมั่นว่า โมเสสเป็นผู้เขียนหนังสือปฐมกาล แต่ในบทเรียนชุดนี้ เรายังให้ความสนใจกับการก้าวไปอีกขั้นหนึ่งด้วย เราต้องการเข้าใจมากกว่าความจริงที่ว่าโมเสสเป็นผู้เขียนเรื่องราวเหล่านี้ โดยเราต้องการรู้ว่าเหตุใดท่านจึงเขียน โมเสสมีมุมมองอย่างไรต่อชีวิตของอับราฮัม? ท่านมีจุดประสงค์อะไรในการเขียน? วิธีหนึ่งที่ดีที่สุดในการเริ่มสำรวจความหมายดั้งเดิมของชีวิตอับราฮัม ก็คือ โดยการค้นหาวีธีการที่โมเสสเชื่อมโยงเรื่องราวที่ท่านเขียนเกี่ยวกับอับราฮัมเข้ากับประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้รับสารดั้งเดิมของท่าน นั่นคือ ชาวอิสราเอลที่ติดตามท่านออกจากอียิปต์เพื่อมุ่งไปสู่แผ่นดินพระสัญญา

เพื่อสำรวจว่าโมเสสเชื่อมโยงเรื่องราวของอับราฮัม เข้ากับผู้รับสารดั้งเดิมของท่านอย่างไร เราจะมุ่งไปที่สามประเด็น หนึ่ง เราจะสำรวจว่า เมื่อเรากล่าวถึงความเชื่อมโยงเหล่านี้ มีความหมายอย่างไร สอง เราจะดูที่ความเชื่อมโยงบางประเภทที่ปรากฏอยู่ในเรื่องราวชีวิตของอับราฮัม และสาม เราจะสรุปประเด็นสำคัญของความเชื่อมโยงในเรื่องราวเหล่านี้ โดยดูที่แต่ละขั้นตอนในห้าขั้นตอนหลัก ตามโครงสร้างเรื่องราวชีวิตอับราฮัม เราจะเริ่มต้นที่ความหมาย เมื่อกล่าวถึงความเชื่อมโยง

คำนิยาม

เมื่อโมเสสเขียนชีวประวัติของอับราฮัม ท่านได้พบว่าตัวเองก็อยู่ในสถานการณ์เดียวกับที่ผู้เขียนบทบรรยายเหตุการณ์ในพระคัมภีร์ทุกคดียุคต้องประสบ คือ ท่านยืนอยู่ระหว่างโลกสองใบ ในด้านหนึ่ง โมเสสได้รับเรื่องราวที่เราจะเรียกว่า “โลกใบนั้น” คือโลกของอับราฮัม โมเสสรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในชีวิตของอับราฮัมเมื่อประมาณ 500-600 ปีก่อนหน้านั้น ทั้งจากธรรมเนียมการถ่ายทอดเรื่องราวและการเปิดเผยในลักษณะพิเศษจากพระเจ้า ในขณะ โมเสสจัดการกับโลกยุคโบราณในชีวิตของอับราฮัมเป็นการเบื้องต้น

แต่ในอีกด้านหนึ่ง โมเสสก็จัดการกับโลกในยุคที่ท่านเองมีชีวิตอยู่ ซึ่งเราอาจเรียกว่า “โลกของพวกเขา” คือ โลกของโมเสส และชาวอิสราเอลที่ติดตามท่าน ในฐานะเป็นผู้นำประชากรของพระเจ้าในเวลานั้น โมเสสได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับโลกยุคโบราณในชีวิตของอับราฮัม เพื่อตอบสนองความจำเป็นของ “โลกของพวกเขา”

ในฐานะตัวกลางระหว่าง “โลกโบราณ” คือ โลก และชีวิตของอับราฮัม และ “โลกของพวกเขา” คือ โลกร่วมสมัยของท่านเอง โมเสสได้สร้างความเชื่อมโยงระหว่างชีวิตของอับราฮัม และชีวิตของบรรดาผู้อ่านของท่าน เพื่อที่พวกเขาจะสามารถเห็นความเกี่ยวข้องของเรื่องราวต่าง ๆ ที่ท่านเขียนได้ กล่าวคือ โมเสสคัดสรร และร่างเรื่องราวต่าง ๆ ของท่าน เพื่อให้ชาวอิสราเอลที่กำลังติดตามท่าน สามารถเห็นได้ว่า ชีวิตของอับราฮัมมีความเชื่อมโยงกับชีวิตของพวกเขาเอง ในภาพใหญ่ โมเสสกระทำเช่นนี้โดยการเขียนเพื่อให้ผู้รับสารของท่านสามารถเห็นข้อเปรียบเทียบและข้อแตกต่าง ระหว่างอับราฮัม และประสบการณ์ร่วมสมัยของพวกเขาเอง บางครั้ง ข้อเปรียบเทียบ และข้อแตกต่างมีเพียงเล็กน้อย และบางครั้งก็ครอบคลุมกว้างขวางมากขึ้น แต่ในทุกเหตุการณ์ โมเสสใช้วิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อดึงความสนใจไปที่ความเชื่อมโยงประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ ระหว่างชีวิตของอับราฮัม และชีวิตของผู้รับสารดั้งเดิมของท่าน

เมื่อได้เห็นแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความเชื่อมโยง และความหมายดั้งเดิมแล้ว ต่อไปเราจะศึกษาประเด็นที่สอง ได้แก่ ประเภทของความเชื่อมโยงที่โมเสสได้แสดงให้เห็นระหว่างชีวิตของอับราฮัมและประสบการณ์ของผู้รับสารดั้งเดิมชาวอิสราเอล

ประเภท

การที่เรื่องราวใด เรื่องหนึ่งจะเกี่ยวพันกับผู้อ่านได้ เรื่องราวนั้นก็ต้องฉายภาพโลกในแบบที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ ถ้าโลกในเรื่องราวนั้น แตกต่างจากโลกแห่งความเป็นจริงอย่างสิ้นเชิง และถ้าผู้อ่านไม่สามารถเชื่อมสัมพันธ์เข้ากับตัวละคร และประเด็นเน้นต่าง ๆ ของเรื่องได้ เรื่องนั้นก็ไม้อาจสื่อสารสิ่งใดกับผู้อ่าน หรือหากกล่าวในบริบทของบทเรียนนี้ว่า ถ้า “โลกโบราณ” ของอับราฮัมแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจาก “โลกของพวกเขา” ของโมเสสและชาวอิสราเอล เรื่องราวของอับราฮัมก็จะไม่มีความหมาย หรือความเกี่ยวพันกับชาวอิสราเอลเลย ดังนั้น โมเสสจึงพยายามอย่างขยัน ที่จะแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างโลกของอับราฮัม และโลกของชาวอิสราเอลที่กำลังเดินทางไปยังแผ่นดินพระสัญญา

คำถามที่อยู่ตรงหน้าเราในบทเรียนนี้ก็คือ: โมเสสทำให้ความเชื่อมโยงเหล่านี้ชัดเจนขึ้นได้อย่างไร? ท่านก่อร่างเรื่องราวของอับราฮัมอย่างไร เพื่อที่เรื่องราวเหล่านั้นจะเชื่อมโยงกับโลกของผู้อ่านของท่าน? เมื่อศึกษาต่อไปในบทเรียนชุดนี้ เราจะเห็นว่า โมเสสเชื่อมโยงเรื่องราวของท่านเข้ากับประสบการณ์ของชาวอิสราเอลในสามวิธีหลัก หนึ่ง ท่านเขียนเรื่องราว เพื่อบอกชาวอิสราเอลเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาประสบอยู่ สอง ท่านเขียนเพื่อที่บทบรรยายเหตุการณ์ของท่าน เพื่อมอบแบบอย่าง หรือเป็นตัวอย่างแก่ชาวอิสราเอลให้ทำตามหรือต้องหลีกเลี่ยง และสาม ท่านเขียนเพื่อแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์มากมายของอับราฮัมนั้น เป็นนิมิตหมาย หรือสื่อไปข้างหน้าถึงสิ่งที่อิสราเอลจะต้องประสบในอนาคต เนื่องจากเราจะอ้างอิงถึงความเชื่อมโยงประเภทต่าง ๆ เหล่านี้อีกหลายครั้งในบทเรียนต่อไป เราจึงควรแนะนำทั้งสามเทคนิคนี้ที่โมเสสใช้เพื่อแสดงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ของชีวิตของอับราฮัมให้ผู้รับสารดั้งเดิมของท่านได้เห็น ก่อนอื่น เราจะดูว่าชีวิตของอับราฮัมให้ภูมิหลังสำหรับประสบการณ์ของอิสราเอลในยุคของโมเสสอย่างไร

ภูมิหลัง

ในหลายทาง นี่คือการเชื่อมโยงที่ง่ายที่สุดที่สามารถระบุได้ นับเป็นเรื่องปกติ ที่ผู้คนจากทุกสาขาอาชีพจะเล่าเรื่องให้กันและกันฟัง โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่ออธิบายภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาประสบ พ่อแม่มักทำเช่นนี้กับลูก ๆ ครูบาอาจารย์ก็ใช้วิธีนี้อธิบายบทเรียนที่พวกเขาสอน ศิษยาภิบาล และแม้แต่ผู้นำทางการเมือง ก็ทำสิ่งเดียวกัน เรามักเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ เข้ากับผู้รับสารของเรา โดยการดึงความสนใจไปที่วิธีที่เรื่องเหล่านั้น ได้แสดงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์

คราวนี้ เมื่อเกี่ยวข้องกับชีวิตของอับราฮัม เราสามารถบรรยายความเชื่อมโยงดังนี้ คือ เราพบความเชื่อมโยงเรื่องภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ เมื่อโมเสสชี้ให้เห็นประสบการณ์ของอิสราเอลหลายลักษณะ ที่หยั่งรากอยู่ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของอับราฮัมด้วย ตัวอย่างเช่น วิธีที่โมเสสใช้เพื่ออธิบายภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ โดยการมองแผ่นดินคานาอันว่า เป็นแผ่นดินบ้านเกิดของอิสราเอล คุณคงจำได้ว่า หลายครั้งระหว่างการอพยพ ชาวอิสราเอลสงสัยว่า เหตุใดพวกเขาจึงต้องเดินทางแสนไกลไปยังแผ่นดินคานาอัน เหตุใดโมเสสจึงไม่อนุญาตให้พวกเขาตั้งรกรากโดยไม่ต้องเข้าไปในแผ่นดินนั้น?

หลายครั้ง โมเสสจัดการกับประเด็นนี้ โดยให้รายละเอียดบางประการเกี่ยวกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของชีวิตอับราฮัม กล่าวสั้น ๆ ก็คือ โมเสสแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้เจาะจงมอบแผ่นดินเกิดแก่อับราฮัมในคานาอัน เพื่อที่ชาวอิสราเอลจะสามารถเห็นได้ว่า เหตุใดพระองค์จึงยืนยันว่าพวกเขาก็มีแผ่นดินเกิดในคานาอันเช่นกัน ตัวอย่างก็คือ เราอ่านพบข้อความที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมในปฐมกาล 15:18:

“เราเจอมอบดินแดนนี้แก่ลูกหลานของเจ้า ตั้งแต่ลำน้ำแห่งอียิปต์ จรดแม่น้ำใหญ่ คือ ยูเฟรติส (ปฐมกาล 15:18)

ข้อความนี้กำหนดดินกำเนิด หรือภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ของคำยืนยันของโมเสสที่ให้อิสราเอลยึดครองคานาอัน พระเจ้าได้มอบแผ่นดินนี้แก่บิดาผู้ยิ่งใหญ่ของอิสราเอลแล้ว และพระองค์ก็ได้มอบแผ่นดินนี้แก่พวกเขาเช่นกัน ในฐานะลูกหลานของท่าน ฉะนั้น การตั้งรกราก ณ แผ่นดินอื่นใดจึงมีอาจกระทำได้

เมื่อเราสำรวจรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัมเพิ่มเติม เราจะเห็นว่า โมเสสมักชี้ไปที่ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ลักษณะนี้ แนวทางหลักที่สอง ที่โมเสสเชื่อมโยงชีวิตของอับราฮัมเข้ากับอิสราเอลในยุคของท่านก็คือ โดยการให้แบบอย่างแก่พวกเขา เราจะดูว่า ท่านให้แบบอย่างไว้อย่างไร

แบบอย่าง

โมเสสไม่ต้องการเพียงให้ผู้อ่านดั้งเดิมของท่านรับรู้เรื่องราว ข้อมูลภูมิหลังของอับราฮัมเท่านั้น ท่านบรรยายสถานการณ์มากมายในชีวิตของอับราฮัม เพื่อให้ผู้อ่านของท่านจะเห็นความคล้ายคลึงกันที่สำคัญมากมาย ระหว่างสถานการณ์ในชีวิตของอับราฮัม และสถานการณ์ของพวกเขาเอง ความคล้ายคลึงกันเหล่านี้ทำให้เกิดประเด็นต่าง ๆ ทางศีลธรรมสำหรับผู้รับสารของโมเสส โมเสสชี้ให้เห็นว่า ความคล้ายคลึงกันเหล่านี้ทำให้อิสราเอลสามารถเห็นทั้งตัวอย่างด้านบวกที่ควรทำตาม และตัวอย่างด้านลบที่ควรต้องหลีกเลี่ยงด้วย

การเล่าเรื่องราวเพื่อแสดงตัวอย่าง หรือแบบอย่างนี้ เป็นวิธีการปกติที่จะเชื่อมโยงเรื่องราวให้เข้ากับผู้ฟัง ผู้คนกระทำสิ่งนี้ตลอดเวลา เมื่อเราเตือนใครสักคนในที่ทำงานว่า อย่าทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น เราก็มักจะเสริมด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งผิดพลาดที่เกิดขึ้นล่าสุด หากเรากำลังสอนลูกหลานว่าเหตุใดพวกเขาจึงควรตั้งใจเรียน เราก็มักจะเสริมคำสอนของเราด้วยตัวอย่างของบุคคลที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่เพราะพวกเขาตั้งใจเรียนที่โรงเรียน

ในหลายมิติ ความเชื่อมโยงของภูมิหลังทางประวัติศาสตร์แทบจะไม่ต้องอาศัยความคล้ายคลึงกันระหว่างเรื่องราวและผู้รับสาร เพื่อให้สำเร็จตามจุดประสงค์ ในขณะที่ตัวอย่างหรือแบบอย่างจำเป็นต้องอาศัยความคล้ายคลึงกันในระดับสูงกว่าระหว่างเรื่องราวและผู้รับสาร เพื่อที่ตัวอย่างนั้นจะมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่การบอกล่วงหน้าจะเกิดขึ้น เมื่อมีความคล้ายคลึงกันในระดับสูงเท่านั้น จนถึงขนาดที่ “โลกใบนั้น” ของอับราฮัมแทบจะเหมือนกับ “โลกของพวกเขา” ของอิสราเอลอย่างไม่คิดฝัน แม้ความเชื่อมโยงที่ขยายออกไป เช่นนี้เกิดขึ้นไม่บ่อยนัก แต่ในบางครั้ง โมเสสก็บรรยายช่วงเวลาของอับราฮัมในลักษณะที่คล้ายคลึงอย่างมากกับเหตุการณ์ในยุคของท่านเอง

พวกเราเคยได้ยินคำพังเพยที่ว่า “ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย” แน่แน่นอน เราทุกคนรู้ว่าไม่มีชุดเหตุการณ์ประวัติศาสตร์สองชุดใดที่เหมือนกันทุกประการ แต่บางครั้ง เหตุการณ์ก็คล้ายคลึงกันอย่างมาก จนเหตุการณ์ชุดที่สองดูเหมือนจะเป็นการเกิดซ้ำของเหตุการณ์ชุดแรก เมื่อผู้เขียนพระคัมภีร์เห็นว่าเหตุการณ์ในอดีตดูเหมือนจะเกิดขึ้นซ้ำในชีวิตของผู้รับสาร พวกเขาจึงมักทำให้ความเชื่อมโยงนั้นกระจ่างออกมา และเทคนิคทางวรรณกรรมนี้เรียกว่า “การบอกล่วงหน้า” หรือ “นิมิตหมาย”

ตัวอย่างหนึ่งของการบอกล่วงหน้าปรากฏในเหตุการณ์ที่เรารู้จักดี ซึ่งบรรยายพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัมในปฐมกาล 15:1-21 พระเจ้าให้ความมั่นใจกับอับราฮัมว่า วันหนึ่งลูกหลานของท่านจะครอบครองแผ่นดินคานาอัน โดยพระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้เตรียมพิธีกรรมอันเป็นเครื่องหมายของพันธสัญญา อับราฮัมจึงได้เตรียมโดยการแบ่งสัตว์ฆ่าออกเป็นสองซีก และจัดเรียงอวัยวะที่ได้ฆ่าแล้วและแล้วบนสองฝั่งทางเดิน หลังจากที่อับราฮัมได้หลับไป ท่านก็ได้รับหมายสำคัญอย่างหนึ่งที่คล้ายคลึงอย่างมากกับประสบการณ์ที่ผู้รับสารดั้งเดิมของโมเสสได้รับในยุคของเขาเอง เราอ่านพบดังนี้ในปฐมกาล 15:17:

เมื่อดวงอาทิตย์ลับไป และความมืดเข้ามาปกคลุม ก็มีกระดางไฟควันโขมง และคบเพลิงที่ลุกโชนช่วงปรากฏขึ้น และเคลื่อนผ่านสัตว์เหล่านั้น (ปฐมกาล 15:17)

ในบริบทที่กว้างกว่าของข้อความนี้ เราเรียนรู้ว่า “เตาที่ควันพวยพุ่งและคบเพลิงที่ลุกไหม้” เป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้าเอง ซึ่งเสด็จท่ามกลางอวัยวะของสัตว์เหล่านั้น เพื่อให้ความมั่นใจว่าพระองค์จะมอบแผ่นดินพระสัญญาแก่ลูกหลานของอับราฮัมอย่างแน่นอน

คราวนี้ ให้เราดูภาพ ในปฐมกาล 15:17 พระเจ้าเสด็จผ่านมาต่อหน้าอับราฮัมในลักษณะของไฟที่มีควันพวยพุ่ง เพื่อให้ท่านมั่นใจว่าพระเจ้าจะมอบแผ่นดินพระสัญญาแก่ลูกหลานของท่าน แน่แน่นอน สำหรับเราผู้อ่านยุคปัจจุบัน อาจดูเหมือนแปลกประหลาดที่พระเจ้าจะให้ความมั่นใจกับอับราฮัมด้วยการปรากฏพระองค์ในรูปแบบของควันและไฟ แต่เมื่อเราระลึกว่าโมเสสเขียนเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัมเพื่อชาวอิสราเอลที่ติดตามท่านไปสู่แผ่นดินพระสัญญา ก็ไม่น่าแปลกใจเลยที่โมเสสจะกล่าวถึงรายละเอียดนี้ ตลอดการเดินทางของชาวอิสราเอล พระเจ้าได้ปรากฏกับพวกเขาในวิธีที่คล้ายคลึงกับเตาที่ควันพวยพุ่ง และคบเพลิงที่ลุกไหม้ ในเมฆแห่งพระสิริที่นำพวกเขาไปสู่แผ่นดินพระสัญญา พระเจ้าปรากฏกับพวกเขาเช่นกันในรูปแบบของควันและไฟ

ดังนั้น การปรากฏพระองค์ของพระเจ้าต่ออับราฮัม จึงเป็นนิมิตหมายของวิธีที่พระองค์ปรากฏกับชาวอิสราเอลในยุคของโมเสส และในเมื่ออับราฮัมได้รับความเชื่อมั่นในการยึดครองแผ่นดินเพราะพระเจ้าเสด็จมาต่อหน้าท่านในลักษณะนี้ ชาวอิสราเอลที่ได้ยินเรื่องราวนี้ก็ควรจะได้รับความมั่นใจในการยึดครองแผ่นดินในยุคของพวกเขาเช่นกัน

อีกหนึ่งเหตุการณ์แห่งการบอกล่วงหน้าที่ขยายวงกว้างไกลยิ่งกว่า ปรากฏในเหตุการณ์ที่อับราฮัมได้รับการปลดปล่อยจากอียิปต์ ซึ่งอยู่ในปฐมกาล 12:10-20 ข้อความนี้ถูกเขียนขึ้นเพื่อชี้แนะอิสราเอลเรื่องมุมมองของพวกเขาต่ออียิปต์ ในกรณีนี้ โมเสสได้เขียนเรื่องเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ขึ้นเพื่อให้ลูกหลานไปกับประสบการณ์ของชาวอิสราเอลภายใต้การนำของท่าน ในปฐมกาล 12:10-20 อับราฮัมเริ่มต้นการพักอาศัยในอียิปต์ เพราะเกิดการกันดารอาหารในแผ่นดินคานาอัน ท่านออกจากอียิปต์ล่าช้าเมื่อฟาโรห์พาซาร์ห์เข้าไปอยู่ใน

ฮาเร็มของเขา แต่พระเจ้าปลดปล่อยอับราฮัมโดยส่งโรคระบาดลงมาเหนือราชสำนักของฟาโรห์ จากนั้นฟาโรห์จึงไล่อับราฮัมออกจากอียิปต์ และอับราฮัมก็จากอียิปต์มาพร้อมความมั่งคั่งยิ่งใหญ่

เรื่องราวของอับราฮัมตอนนี้ เห็นได้ชัดว่าถูกเขียนขึ้นเพื่อบอกล่วงหน้าถึงประสบการณ์ของชนชาติอิสราเอลในหลายรุ่น หลังจากนั้น เช่นเดียวกับอับราฮัม ชาวอิสราเอลไปพักอาศัยชั่วคราวในอียิปต์ เพราะเกิดการกันดารอาหารในแผ่นดินคานาอัน พวกเขาถูกฟาโรห์กักตัวไว้ พวกเขาได้รับการปลดปล่อยโดยโรคระบาดที่พระเจ้าส่งมาเหนือครัวเรือนของฟาโรห์ ฟาโรห์สั่งให้ปล่อยชาวอิสราเอล และชาวอิสราเอลก็ออกจากอียิปต์หลังจากที่ได้ยึดครองทรัพย์สินสมบัติมากมายของชาวอียิปต์ โมเสสเจตนาเรียบเรียงเรื่องราวนี้เพื่อบอกล่วงหน้าถึงประสบการณ์ของผู้รับสารของท่าน การบอกล่วงหน้าที่ขยายวงกว้างเช่นนี้พบได้ยากในเรื่องราวของอับราฮัม แต่ความเชื่อมโยงเช่นนี้ปรากฏประปรายในเรื่องราวของอับราฮัม

เมื่อเราอ่านเรื่องราวชีวิตของอับราฮัมโดยตลอด เราจะเห็นความเชื่อมโยงทั้งสามประเภทในลักษณะ และเวลาแตกต่างกัน โมเสสเชื่อมโยง “โลกใบนั้น” ของชีวิตของอับราฮัม เข้ากับ “โลกของพวกเขา” หรือโลกของผู้รับสารดั้งเดิมของท่าน โดยการมอบภูมิหลังทางประวัติศาสตร์อันเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของพวกเขา โดยการมอบตัวอย่างให้พวกเขาเลือกทำตาม หรือปฏิเสธ และ โดยการแสดงให้เห็นว่า ชีวิตของอับราฮัม เป็นภาพสะท้อนล่วงหน้า ถึงประสบการณ์มากมายของพวกเขาในเวลาต่อมาด้วย

เมื่อเราได้เห็นความเชื่อมโยงประเภทต่าง ๆ ที่โมเสสสร้างขึ้นระหว่างอับราฮัม และผู้รับสารชาวอิสราเอลของท่านแล้ว ก็จะเป็นประโยชน์ที่จะสรุปประเด็นหลักเพื่อให้เห็นว่า แต่ละขั้นตอนสำคัญในชีวิตของอับราฮัมนั้นเชื่อมโยงกับชีวิตของผู้รับสารดั้งเดิมอย่างไร

สรุปประเด็นหลัก

คุณคงจำได้ว่าชีวิตของอับราฮัมแบ่งออกเป็นห้าส่วนสำคัญเท่า ๆ กัน ในแต่ละส่วนนี้ โมเสสค้นพบวิธีที่จะเชื่อมโยงเรื่องราวเกี่ยวกับอับราฮัมเข้ากับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้รับสารดั้งเดิมของท่านประสบ

หนึ่ง โมเสสกล่าวถึงภูมิหลัง และประสบการณ์ช่วงต้นของอับราฮัมในลักษณะที่เชื่อมโยงกับภูมิหลังและประสบการณ์ช่วงต้นของประชากรที่ได้ติดตามท่านออกจากอียิปต์ ทั้งอับราฮัม และอิสราเอลต่างสืบเชื้อสายมาจากต้นตระกูลเดียวกัน ทั้งอับราฮัมและอิสราเอลได้ถูกพระเจ้าทรงเรียกให้ตั้งรกรากในแผ่นดินคานาอัน ดังนั้น โมเสสจึงให้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ตั้งอับราฮัมขึ้นเป็นแบบอย่าง รวมทั้งแสดงให้เห็นว่าชีวิตของอับราฮัม เป็นภาพสะท้อนล่วงหน้าถึงประสบการณ์ของผู้รับสารดั้งเดิมของโมเสส

สอง โมเสส ได้บรรยายปฏิสัมพันธ์ช่วงแรกของอับราฮัมกับชนชาติอื่น ๆ ในลักษณะที่เชื่อมโยงกับผู้รับสารของโมเสสเอง โมเสสกล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ที่อับราฮัม มีต่อชาวอียิปต์ ก็เพราะว่าอิสราเอลก็มีปฏิสัมพันธ์กับชาวอียิปต์ในยุคของพวกเขาด้วยเช่นกัน โมเสสกล่าวถึงอับราฮัม และ โลก ก็เพราะอิสราเอลมีปฏิสัมพันธ์กับลูกหลานของโลก คือ คนโมอับ และคนอัมโมน โมเสสเขียนเกี่ยวกับบรรดากษัตริย์จากทางตะวันออก และกษัตริย์ชาวคานาอันแห่งเมืองโสโดม ก็เพราะอิสราเอลก็มีประสบการณ์คล้ายคลึงกันกับกษัตริย์ต่างชาติ และเมืองต่าง ๆ ในคานาอันด้วย

สาม โมเสสเขียนเกี่ยวกับพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัมก็เพราะอิสราเอลก็ได้เข้าสู่พันธสัญญากับพระเจ้าเช่นกัน พันธสัญญาระหว่างอับราฮัมกับพระเจ้า บอกล่วงหน้าถึงพันธสัญญาที่พระเจ้ากระทำกับอิสราเอลในหลายแนวทางแตกต่างกัน

สี่ โมนัสเขียนเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ช่วงหลังของอับราฮัมกับประชากรอื่น ๆ ท่านเขียนเกี่ยวกับชาวเมืองโสโดม และโกโมราห์ โลท และอามีเอล คนฟีลิสเตีย ก็เพราะอิสราเอลเผชิญกับประชากรที่คล้ายคลึงกันในยุคของพวกเขา นั่นคือ เมืองต่าง ๆ ในคานาอัน คนโมอับ คนอัมโมน และคนฟีลิสเตีย

และห้า โมนัสเขียนเกี่ยวกับลูกหลาน และการเสียชีวิตของอับราฮัม ในลักษณะที่เชื่อมโยงกับผู้อ่านชาวอิสราเอลของท่าน โมนัสเน้นไปที่อิสอัค ในฐานะบุตรชาย และทายาทคนพิเศษของอับราฮัม ก็เพราะผู้รับสารชาวอิสราเอลของท่านสืบเชื้อสายมาจากอิสอัค ท่านดึงความสนใจไปที่สถานที่ที่ฝังศพซาราห์ ก็เพราะที่แห่งนั้นอยู่ในแผ่นดินที่พระเจ้าสัญญาจะประทานแก่อิสราเอล ท่านดึงความสนใจไปที่บุตรชายคนอื่น ๆ ของอับราฮัมที่ไม่ใช่ทายาทของท่าน โดยเฉพาะอิซมาเอล ก็เพราะอิสราเอลต้องรับมือกับลูกหลานของอิซมาเอลในยุคของพวกเขา

เราจึงเห็นได้ว่า ในขณะที่โมนัสเขียนเกี่ยวกับอับราฮัม ท่านโยงถึงความเชื่อมโยงต่าง ๆ หลายประการ ระหว่างเรื่องราวของท่านและประสบการณ์ของผู้รับสารชาวอิสราเอล และท่านทำเช่นนี้ก็เพื่อให้คำแนะนำสำคัญต่อชาวอิสราเอล เมื่อพวกเขาติดตามท่านไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญา

เราได้เห็นวิธีหลัก ๆ ที่โมนัสใช้เพื่อเชื่อมโยงชีวิตของอับราฮัมเข้ากับผู้รับสารดั้งเดิมชาวอิสราเอลของท่าน ต่อไปเราจำเป็นต้องตั้งคำถามสำคัญอีกข้อหนึ่ง เกี่ยวกับความหมายดั้งเดิม นั่นคือ นัยสำคัญของความเชื่อมโยงเหล่านี้สำหรับผู้รับสารดั้งเดิมคืออะไร? พวกเขาต้องเรียนรู้สิ่งใดจากร่องรอยชีวิตของอับราฮัม?

นัยสำคัญ

แทบไม่ต้องสงสัยเลยว่า เมื่อใครสักคนใช้เวลาเพื่อเขียนประวัติศาสตร์ที่ซับซ้อน อย่างชีวิตของอับราฮัม ในปฐมกาล ผู้เขียนย่อมมีแรงบันดาลใจ และเป้าหมายหลายประการ พวกเขาขอมองต้องการให้เรื่องราวที่เขียนมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร แท้จริงแล้ว เมื่อโมนัสเขียนเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัม ท่านมีเจตนาซับซ้อนหลายชั้นมาก จนเป็นไปได้เลยที่จะถอดรหัสทุกเจตนาอย่างครบถ้วน และยังเป็นไปไม่ได้ ที่จะบรรยายเจตนาทั้งหมดนั้นในไม่กี่ประโยค แต่ขณะเดียวกัน สิ่งที่เป็นไปได้ก็คือ การสรุปนัยสำคัญ ตามที่โมนัสหวังว่าผู้รับสารดั้งเดิมของท่านจะเรียนรู้จากร่องรอยที่ท่านเขียนเกี่ยวกับอับราฮัมได้

เราจะสำรวจนัยสำคัญดั้งเดิมของชีวิตของอับราฮัมในสามขั้นตอน หนึ่ง เราจะบรรยายว่า เรื่องราวเหล่านี้ถูกออกแบบให้มีผลกระทบพื้นฐานต่อผู้รับสารดั้งเดิมอย่างไร สอง เราจะดูว่าผลกระทบของเรื่องราวเหล่านี้เผยออกมาอย่างไรในสี่ประเด็นเน้นหลักในชีวิตของอับราฮัม และสาม เราจะสรุปนัยสำคัญดั้งเดิมของแต่ละส่วนของทั้งห้าส่วนในเรื่องราวของชีวิตอับราฮัม ให้เราเริ่มต้นโดยดูว่าเรื่องราวเหล่านี้ถูกออกแบบให้ส่งผลกระทบอย่างไร

ผลกระทบพื้นฐาน

เมื่อพิจารณาจากกว้าง ๆ ก็เป็นประโยชน์ที่จะสรุปจุดประสงค์ของเรื่องราวชีวิตอับราฮัมดังนี้: โมเสสเขียนเรื่องของอับราฮัมเพื่อสอนอิสราเอลว่า เหตุใด และด้วยวิธีใด พวกเขาจะต้องทิ้งอียิปต์ไว้เบื้องหลัง แล้วเดินทางต่อไปสู่การยึดครองแผ่นดินพระสัญญา กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือการแสดงให้เห็นภูมิหลังชีวิตทางประวัติศาสตร์ชีวิตของพวกเขาเองโดยผ่านชีวิตอับราฮัม โดยให้เห็นแบบอย่างชีวิตของอับราฮัม ที่พวกเขาสามารถเลือกทำตาม หรือ หลีกเลียง และโดยการพิเคราะห์ว่าชีวิตของอับราฮัมสะท้อนภาพเหตุการณ์ต่างหน้าที่เกี่ยวกับชีวิตของพวกเขาอย่างไร ชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสสก็จะสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาควรติดตามจุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับพวกเขาอย่างไร

แม้ว่าเรามั่นใจได้บนพื้นฐานของคำยืนยันในพระคัมภีร์ หรือแม้กระทั่งคำจากพระเยซูเองว่า หนังสือปฐมกาลเกิดขึ้นในยุคของโมเสส แต่เราก็ควรเข้าใจว่า เราไม่สามารถมั่นใจได้อย่างแน่ชัดว่าโมเสสเขียนเรื่องราวเหล่านี้(จนเป็นรูปแบบที่เรามีในปัจจุบัน) แล้วเสร็จเมื่อใด แต่ไม่ว่าจะเป็นเช่นไร เราก็มั่นใจว่า หลักใหญ่ใจความของโมเสสเมื่อเขียนประวัติของอับราฮัมก็น่าจะคล้ายกันสำหรับคนทั้งสองรุ่น ท่านเขียนเรื่องราวของอับราฮัมก็เพื่อให้จิตใจของชาวอิสราเอลหันออกจากอียิปต์และมุ่งไปสู่การครอบครองแผ่นดินพระสัญญา

นัยสำคัญกว้าง ๆ สำหรับผู้รับสารดั้งเดิมคงไม่สามารถเน้นอะไรมากไปกว่านี้ โมเสสเขียนเพื่อให้กำลังใจชนชาติอิสราเอลที่ติดตามท่านมิให้หันหลังกลับไปสู่อียิปต์ แต่ให้ประสบความสำเร็จในการยึดครองคานาอัน และนัยสำคัญกว้าง ๆ นี้ก็นำเราในการประยุกต์ชีวิตของอับราฮัมเข้ากับชีวิตของเราในปัจจุบันด้วย ในฐานะคริสเตียน เราอยู่ระหว่างการเดินทาง นั่นคือ การเดินทางที่แท้จริงแล้วสถานต่อการเดินทางที่อิสราเอลเริ่มไว้ในยุคของโมเสสให้สำเร็จ เรากำลังเดินทางไปสู่ฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลกใหม่ ดังนั้น เพื่อประยุกต์เรื่องราวของอับราฮัมอย่างเหมาะสมเข้ากับชีวิตของเรา เราจึงต้องใส่ใจว่า เรื่องราวที่สอนผู้รับสารดั้งเดิมอย่างไรในการมุ่งมั่นเดินทางไปสู่คานาอัน

เพื่อวิเคราะห์จุดเน้นอันเป็นโครงสร้างใหญ่นี้ เราควรพิจารณาจุดประสงค์ของโมเสสอย่างละเอียดยิ่งขึ้น โดยย้อนกลับไปดูที่ประเด็นเน้นหลักที่เราได้ค้นพบแล้วในปฐมกาลส่วนนี้

ประเด็นเน้นหลัก

คุณน่าจะจำได้ว่า ก่อนหน้านั้นในบทเรียนของเรา เราได้นำเสนอว่าปฐมกาล 12:1-3 แสดงให้เห็นอย่างน้อยสี่ประเด็นเน้นที่ทำให้ประวัติศาสตร์ของอัครบิดรส่วนนี้สอดคล้องกลมกลืนกัน สี่ประเด็นเน้นที่ว่านี้ สืบให้เห็นถึงผลกระทบสำคัญที่โมเสสออกแบบให้เรื่องราวของท่านมีต่อผู้อ่าน หนึ่งในท่านเน้นที่พระคุณของพระเจ้าต่ออับราฮัม สอง ท่านเน้นที่ความรักภักดีของอับราฮัม สาม ท่านให้ความสำคัญกับพระพรที่มาถึงอับราฮัม และสี่ ท่านเน้นที่พระพรสู่คนอื่นโดยผ่านอับราฮัม การศึกษาจุดประสงค์ดั้งเดิมของโมเสสในการเขียนเรื่องอับราฮัม โดยพิจารณาตามรายละเอียดประการนี้ จะเป็นประโยชน์

พระคุณของพระเจ้า

ในเบื้องต้น โมเสสเขียนเกี่ยวกับแนวทางที่พระเจ้าแต่งตั้งพระคุณของพระองค์ต่ออับราฮัม ถ้าจะพูดแบบกว้าง ๆ เราก็ได้เห็นแล้วว่า พระเจ้าได้แต่งตั้งพระคุณมากมายต่ออับราฮัม ทั้งในปีแรก ๆ ของความสัมพันธ์ของท่านกับพระเจ้า และในชีวิตประจำวันตลอดชีวิตของท่าน รายละเอียดเรื่องพระคุณของพระเจ้าถูกออกแบบมาเพื่อเตือนใจชาวอิสราเอลในยุคของโมเสสว่า พระเจ้าได้แต่งตั้งพระ

เมตตาอันใหญ่ยิ่งต่อพวกเขาเช่นกัน พระเจ้าได้สำแดงพระคุณต่อพวกเขาในช่วงแรก เมื่อพระองค์นำพวกเขาออกจากอียิปต์ไปสู่ภูเขาซีนาย จากนั้น วันแล้ววันเล่า พระองค์ก็ยังคงสำแดงพระเมตตาต่อพวกเขาเสมอ แม้ในยามที่พระองค์เตรียมพวกเขาให้พร้อมสำหรับการครอบครองคานาอันในอนาคต

พระคำรัสของพระเจ้าที่ภูเขาซีนาย ในอพยพ 19:4 ที่เรารู้จักดี กล่าวถึงพระคุณของพระเจ้าดังนี้:

‘พวกเจ้าเองได้เห็นสิ่งที่เรากระทำแก่ชาวอียิปต์แล้ว และเห็นวิธีที่เราพาเจ้ามา เหมือนลูกนกอินทรีบนปีกแม่ของมัน และนำเจ้ามาถึงเรา (อพยพ 19:4)

น่าเศร้า ที่ชาวอิสราเอลภายใต้การนำของโมเสส กลับลืมว่าพวกเขาได้รับพระเมตตาจากพระเจ้ามากเพียงใด ก่อนหน้านั้น พวกเขาได้บ่นตำหนิว่า พระเจ้า และโมเสส ได้หลอกลวงพวกเขาโดยการนำพวกเขาออกจากความสบายในอียิปต์ พวกเขาบ่นเกี่ยวกับอาหาร และน้ำในถิ่นทุรกันดาร พวกเขาคิดว่าพระเจ้าได้เรียกร้องมากเกินไปจากพวกเขา เมื่อพระองค์ทรงเรียกพวกเขาให้เข้าสู่การยึดครองแผ่นดินพระสัญญา ดังนั้น โมเสสจึงมักเน้นให้เห็นถึงวิธีที่พระเจ้าสำแดงพระเมตตาต่ออับราฮัม เพื่อเตือนใจผู้รับสารดั้งเดิมของท่านเกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าใช้เพื่ออวยพรพวกเขาเช่นกัน ได้แก่ พระเมตตาที่พระเจ้าสำแดงแก่พวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า

ความจงรักภักดีของอับราฮัม

ประการที่สอง เราได้เห็นว่ามีเสสยังได้เน้นความจงรักภักดีของอับราฮัม โดยดึงความสนใจไปที่วิธีการมากมายที่พระเจ้ากำหนดให้อับราฮัมต้องรับผิดชอบที่จะเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ โมเสสเน้นซ้ำหลายครั้งว่าพระเจ้าคาดหวังให้อับราฮัมสัตย์ซื่อต่อพระบัญชาของพระองค์ ก็เพราะจุดเน้นนี้เกี่ยวข้องกับสัมพันธกับชาวอิสราเอลที่ติดตามท่านเช่นกัน จุดเน้นเรื่องข้อกำหนดให้มีความจงรักภักดีนั้นมีผลกับอิสราเอลในยุคของโมเสสด้วย ขอให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลต่อไปที่ภูเขาซีนายในอพยพ 19:4-5:

‘พวกเจ้าเองได้เห็นสิ่งที่เรากระทำแก่ชาวอียิปต์แล้ว และเห็นวิธีที่เราพาเจ้ามาเหมือนลูกนกอินทรีบนปีกแม่ของมัน และนำเจ้ามาถึงเรา บัดนี้หากเจ้าทั้งหลายเชื่อฟังเราอย่างหมดใจและรักษาพันธสัญญาของเรา เจ้าก็จะเป็นกรรมสิทธิ์ล้ำค่าของเราจากประชาชาติทั้งปวงทั่วโลก ถึงแม้ทั้งโลกนี้เป็นของเรา (อพยพ 19:4-5)

ขอให้สังเกตตรงนี้ว่า พระพรแห่งการได้เป็นสมบัติอันล้ำค่าเช่นนี้ ขึ้นอยู่กับความสัตย์ซื่อของอิสราเอล ถึงแม้พระเจ้าได้สำแดงพระเมตตาใหญ่ยิ่งต่อชนชาตินี้ แต่สถานภาพของแต่ละบุคคลในแต่ละรุ่นก็ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาตอบสนองต่อพระบัญชาของพระเจ้าอย่างไร

ตามที่เราได้เห็น ความรับผิดชอบหลักที่มอบให้อับราฮัมก็คือ ท่านต้องไปยังแผ่นดินคานาอัน โมเสสเน้นความรับผิดชอบนี้เนื่องจากท่านต้องการให้อิสราเอลที่ติดตามท่าน ดำเนินในเส้นทางดังกล่าวนี้ เพื่อมุ่งไปสู่แผ่นดินคานาอันเช่นกัน และแน่นอน เมื่อโมเสสเขียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบอื่น ๆ ของอับราฮัม ท่านก็ทำเช่นนั้นเพื่อสอนชาวอิสราเอลในยุคของท่านเกี่ยวกับความรับผิดชอบมากมายของพวกเขาเช่นกัน เงื่อนไขมากมายที่กำหนดให้อับราฮัมจงรักภักดี ได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงความจริงที่ว่า ผู้รับสารดั้งเดิมก็ต้องจงรักภักดีและสัตย์ซื่อต่อพระบัญชาของพระเจ้าเช่นกัน

พระพรที่มาถึงอับราฮัม

ประการที่สาม เราได้เห็นถึงความสำคัญของประเด็นในเรื่องพระพรที่พระเจ้าสัญญาว่าจะมาถึงอับราฮัมแล้ว ในเรื่องราวเกี่ยวกับอับราฮัม โมเสสเน้นที่พระพรตามพระสัญญาของพระเจ้า ที่จะให้อับราฮัม และลูกหลานของท่านเป็นชนชาติยิ่งใหญ่ มีความรุ่งเรือง และมีนามอันยิ่งใหญ่ และในหลายโอกาส เราได้พบกับเห็นว่าอับราฮัมมีประสบการณ์ล่วงหน้ากับพระพรเหล่านี้แล้วในช่วงชีวิตของท่านเอง และในอีกหลายโอกาส เรื่องราวของอับราฮัมเน้นไปที่การที่พระพรเหล่านี้จะสำเร็จเป็นจริงในอนาคต ในคนรุ่นต่อไป โมเสสเน้นที่พระพรของอับราฮัมในลักษณะนี้เนื่องจากพระสัญญาเหล่านี้จะเป็นจริงสำหรับลูกหลานของอับราฮัมด้วย นั่นคือ ประชากรอิสราเอลที่โมเสสนำไป ประชากรของอิสราเอลก็ได้รับพระสัญญาแห่งพระพรอันยิ่งใหญ่เช่นกัน พวกเขาจะกลายเป็นชนชาติยิ่งใหญ่ จะมีประสบการณ์กับความรุ่งเรืองที่ไม่เคยประสบมาก่อน และจะได้รับนามอันยิ่งใหญ่ เมื่อพวกเขาก้าวเข้าสู่แผ่นดินพระสัญญา

แท้จริงแล้ว เช่นเดียวกับอับราฮัม อิสราเอลยังคงมีประสบการณ์ล่วงหน้าหลายลักษณะกับพระพรเหล่านี้ ตั้งแต่ก่อนที่หนังสือปฐมกาลจะถูกเขียนขึ้น พวกเขาเริ่มได้เห็นถึงการที่พระสัญญาบางประการเหล่านี้สำเร็จเป็นจริงในช่วงชีวิตของพวกเขาแล้ว กระนั้น ก็ยังคงมีอีกหลายพระพรที่จะสำเร็จเป็นจริงในอนาคต เมื่อพวกเขาก้าวเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา ที่ภูเขาซีนาย พระเจ้ากล่าวถึงพระพรในอนาคตสำหรับอิสราเอลดังนี้ ในอพยพ 19:6:

แต่เจ้าจะเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิต และเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์ สำหรับเรา' (อพยพ 19:6)

โมเสสเขียนถึงพระพรของพระเจ้าสำหรับอับราฮัมก็เพื่อหนุนใจจิตใจอิสราเอลในยุคของท่าน เมื่ออ่านถึงพระสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม พวกเขาสามารถเห็นอย่างชัดเจนเช่นกันว่าพระเจ้าได้เตรียมพระพรยิ่งใหญ่สำหรับพวกเขาอย่างไร

พระพรโดยผ่านอับราฮัม

ประการที่สี่ เราได้เห็นเรื่องราวของอับราฮัม ที่เปิดเผยว่าพระพรของพระเจ้าจะผ่านทางอับราฮัมไปถึงคนทั้งโลกเช่นกัน ตามที่ลูกคนง่าได้ พระพรโดยผ่านอับราฮัมจะมีได้มาในลักษณะเรียบง่าย ในปฐมกาล 12:3 เราเรียนรู้ว่า พระเจ้าจะประทานความสำเร็จแก่อับราฮัมโดยผ่านกระบวนการของการอวยพรบรรดามิตรสหายของอับราฮัม และการสาปแช่งศัตรูของท่าน ในหลากหลายเหตุการณ์ โมเสสชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าประทานประสบการณ์ล่วงหน้า กับกระบวนการนี้แก่อับราฮัมอย่างไร ในช่วงชีวิตของท่าน เมื่อท่านมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ที่เป็นตัวแทนของชนชาติต่าง ๆ และในหลายโอกาสในเรื่องราวชีวิตของอับราฮัม โมเสสก็ชี้ให้เห็นว่ามีหลายสิ่งที่จะสำเร็จเป็นจริงในอนาคต

โมเสสเน้นรายละเอียดนี้ เพราะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์อย่างมากกับประชากรอิสราเอลที่ติดตามท่านในยุคนี้ พระเจ้าให้ความมั่นใจพวกเขาถึงความสำเร็จในการเป็นพระพรสำหรับผู้อื่น เนื่องจากพระองค์จะอวยพรมิตร แต่สาปแช่งศัตรูของพวกเขา เช่นกัน พวกเขาได้เห็นประสบการณ์ล่วงหน้าของพระสัญญาเหล่านี้

เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับคนกลุ่มต่าง ๆ ในยุคของพวกเขาเอง ในหลายโอกาส พวกเขาได้เห็นแล้วว่าพระเจ้าอวยพรคนเหล่านั้นที่เป็นมิตร และสาปแช่งศัตรูของพวกเขา และยิ่งไปกว่านั้น โมเสสได้เน้นเรื่องราวเหล่านี้ เพื่อให้ดวงตาของชาวอิสราเอลหันไปจับจ้องอยู่ที่การที่พระสัญญาต่าง ๆ จะสำเร็จเป็นจริงในอนาคตเมื่อพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินพระสัญญา และขยายแผ่นดินของพระเจ้าไปยังสุบลายแผ่นดินโลกตามที่เรารู้ได้เห็นนั้น ในอพยพ 19:6 พระเจ้าตรัสดังนี้กับอิสราเอล:

แต่เจ้าจะเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิต และเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์สำหรับเรา' (อพยพ 19:6)

นิมิตของการเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตนี้ ไม่เพียงแต่ชี้ให้เห็นว่าชนชาตินี้จะได้รับพระพรแห่งเอกสิทธิ์ ในการเป็นประชากรบริสุทธิ์ผู้ปรนนิบัติพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังชี้ให้เห็นอีกด้วยว่าลูกหลานของอิสราเอลจะปฏิบัติตามจุดประสงค์ของพระเจ้าทุกหนแห่งในโลก ในการให้แรงบันดาลใจกับอิสราเอล เพื่อที่พวกเขาจะเดินทางไปยังแผ่นดินพระสัญญาใน โมเสสได้ออกแบบโครงสร้างเรื่องราวของอับราฮัม เพื่อปลูกฝังให้พวกเขายึดมั่นในนิมิตที่ว่า พระเจ้าจะใช้อิสราเอลให้ขยายแผ่นดินของพระองค์และทำให้พระพรของพระองค์กระจายไปทั่วโลกได้อย่างไร

เมื่อเราได้เห็นนัยสำคัญที่สักระเด็นเน้นหลักในชีวิตของอับราฮัมสำหรับผู้รับสารดั้งเดิมแล้ว ตอนนี้ให้เราสรุปผลกระทบที่เรื่องราวชีวิตอับราฮัมมีต่อผู้รับสารดั้งเดิม โดยเราจะดูที่แต่ละชั้นตอนสำคัญใน โครงสร้างของชีวิตอับราฮัม ตามที่บันทึกไว้ในปฐมกาล

ชั้นตอนทั้งห้า

คุณคงจำได้ว่าเรื่องราวชีวิตของอับราฮัม แบ่งออกเป็นห้าชั้นตอนหลัก ได้แก่ (1) ภูมิหลัง และประสบการณ์ช่วงแรกของอับราฮัม ใน 11:10-12:9; (2) ปฏิสัมพันธ์ในช่วงแรกของอับราฮัม กับตัวแทนคนชนชาติอื่น ๆ ใน 12:10-14:24; (3) พันธสัญญาที่พระเจ้ากระทำกับอับราฮัม ใน 15:1-17:27; (4) ปฏิสัมพันธ์ในช่วงหลังของอับราฮัมกับตัวแทนคนชนชาติอื่น ๆ ใน 18:1-21:34; และ (5) ลูกหลาน และการเสียชีวิตของอับราฮัม ใน 22:1-25:18

แต่ละชั้นตอนหลักนี้ แบ่งออกเป็นหลายส่วน หรือเหตุการณ์ย่อย โดยสังเขป เราจะสรุปเนื้อหา และนัยสำคัญบางประการของเหตุการณ์ย่อยเหล่านี้ที่มีต่อผู้รับสารดั้งเดิมที่โมเสสเขียนให้อ่าน

ภูมิหลังและประสบการณ์ช่วงแรก

ก้าวแรกในชีวิตของอับราฮัม นั่นคือ ภูมิหลังและประสบการณ์ช่วงแรก รายงานถึงลักษณะครอบครัวของอับราฮัมหลายประการ และช่วงเวลาพระเจ้าเรียกอับราฮัมให้มาปรนนิบัติพระองค์เป็นครั้งแรก ในลักษณะทั่วไป โมเสสออกแบบชั้นตอนแรกนี้เพื่อแสดงให้เห็นนัยสำคัญที่ชาวอิสราเอลเห็นว่า โดยศึกษาเหตุการณ์ในชีวิตของอับราฮัม พวกเขาสามารถเรียนรู้ภูมิหลังครอบครัวของพวกเขาเอง และการที่พระเจ้าทรงเรียกพวกเขาได้อย่างไร

ชั้นตอนแรกนี้ แบ่งออกเป็นสามส่วน หรือเหตุการณ์ย่อย ชีวิตของอับราฮัมเริ่มต้นที่ลำดับวงศ์ตระกูล โดยนำเสนอตระกูลของอับราฮัมอันเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า ใน 11:10-26 ข้อเหล่านี้ได้ระบุว่า อับราฮัม คือ บุคคลสำคัญที่สุดในตระกูลของเขม อันเป็นตระกูลที่มีสถานภาพเป็นที่โปรดปรานต่อพระพักตร์พระเจ้า เป็นประชากรพิเศษที่พระเจ้าได้เลือกสรรไว้ และลำดับวงศ์ตระกูลนี้ก็จะทำให้ทำหน้าที่เตือนใจผู้รับสารดั้งเดิมชาวอิสราเอลของโมเสสว่า ในฐานะที่พวกเขาสืบเชื้อสายจากอับราฮัม พวกเขาที่มีส่วนในสถานภาพที่พระเจ้าโปรดปรานนี้เหมือนกันในฐานะประชากรพิเศษที่พระเจ้าได้เลือกสรรไว้

เหตุการณ์ตอนที่สองของภูมิหลัง และประสบการณ์ช่วงแรกของอับราฮัม เป็นเรื่องของอีกหนึ่งลำดับวงศ์ตระกูล ใน 11:27-32 กล่าวโดยสังเขป ข้อความนี้ฉายภาพของเทราห์ว่า เป็นคนนับถือรูปเคารพที่พยายามเดินทางไปยังแผ่นดินคานาอัน แต่ก็ล้มเหลว ผู้รับสาร

ดั้งเดิมของโมเสสน่าจะให้เห็นความคล้ายคลึงกันระหว่างสถานการณ์ของอับราฮัม และของพวกเขาเองอย่างง่ายดาย บรรพบุรุษของพวกเขาที่เกี่ยวข้องกับการบูชารูปเคารพ และเคยลี้ภัยในการเดินทาง ไปยังแผ่นดินคานาอันเช่นกัน ฉะนั้น อับราฮัมต้องหลีกเลี่ยงที่จะไม่ลี้ภัยซำรอยบิดาของตนจนใด ชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสส ก็จำเป็นต้องหลีกเลี่ยงที่จะไม่ลี้ภัยซำรอยบรรพบุรุษของตนเช่นกัน ซึ่งเป็นคนนับถือรูปเคารพรุ่นแรกของการอพยพ และเคยลี้ภัยในการไปถึงคานาอันมาแล้ว

จากนั้น ภูมิลักษณ์และประสบการณ์ช่วงแรกของอับราฮัมก็เดินหน้าไปสู่เรื่องราวของการอพยพของอับราฮัมไปยังคานาอัน ใน 12:1-9 พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมให้ไปยังแผ่นดินคานาอัน และท่านก็ได้เชื่อฟังการทรงเรียกของพระเจ้า แม้จะมีความยากลำบากมากมาย ทำนองเดียวกัน พระเจ้าทรงเรียกผู้รับสารดั้งเดิมชาวอิสราเอลของโมเสสให้ไปยังแผ่นดินคานาอัน และพวกเขาก็จะต้องเชื่อฟังเช่นกัน แม้จะประสบความสำเร็จมากมายก็ตาม เรื่องราวของการที่อับราฮัมอพยพไปยังคานาอัน จึงมีนัยสำคัญตั้งแต่แรกว่า ชาวอิสราเอลในยุคของโมเสสก็จำเป็นต้องเดินทางตามรอยเท้าของอับราฮัม และอพยพไปยังแผ่นดินคานาอัน เหมือนที่อับราฮัมเคยทำ

โมเสสได้ใช้สามส่วนนี้ แนะนำให้เห็นชีวิตของอับราฮัม และให้คำแนะนำสำคัญแก่ผู้รับสารดั้งเดิมของท่าน เมื่อพวกเขาเผชิญความท้าทายของตนเองในการปรนนิบัติพระเจ้า

ปฏิสัมพันธ์ในช่วงแรกกับชนชาติอื่น ๆ

ขั้นตอนสำคัญที่สองในบันทึกชีวิตของอับราฮัมในปฐมกาลเน้นไปที่ปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมในช่วงแรกกับชนชาติอื่น ๆ บทเหล่านี้ฉายภาพอับราฮัมในการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนอื่น ๆ ในหลากหลายรูปแบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อแนะนำผู้อ่านดั้งเดิมชาวอิสราเอลระหว่างที่พวกเขามีปฏิสัมพันธ์กับชนชาติอื่น ๆ

ในเหตุการณ์ตอนแรก โมเสสบรรยายการปลดปล่อยอับราฮัมจากอียิปต์ในปฐมกาล 12:10-20 คุณคงจำได้ว่าอับราฮัมไปอาศัยอยู่ในอียิปต์ชั่วคราว เนื่องจากการกันดารอาหาร แต่พระเจ้าปลดปล่อยท่านจากการเป็นเชลยในอียิปต์โดยการส่งโรคภัยไข้เจ็บลงมาบนครวเรือนของฟาโรห์ ด้วยการปลดปล่อยอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า อับราฮัมจึงออกจากอียิปต์พร้อมทรัพย์สินมากมาย และไม่ได้กลับไปอีกเลย อับราฮัมเรียนรู้อย่างชัดเจนว่าอียิปต์ไม่ใช่บ้านของท่าน

ผู้อ่านดั้งเดิมชาวอิสราเอลของโมเสสสามารถเห็นได้ว่าประสบการณ์ของพวกเขาเองก็สะท้อนหลายแง่มุมจากชีวิตของอับราฮัม พวกเขาได้ไปย้ออียิปต์เพราะการกันดารอาหาร ได้รับการปลดปล่อยเช่นกัน เมื่อพระเจ้าส่งภัยพิบัติลงมาบนชาวอียิปต์ และก็ได้ออกจากอียิปต์พร้อมทรัพย์สมบัติมากมายที่ได้จากชาวอียิปต์ แต่น่าเศร้า เมื่อชาวอิสราเอลเผชิญความยากลำบากในการเดินทาง พวกเขาหลายคนก็เริ่มสำคัญคิดว่า ชีวิตในอียิปต์ดีเลิศ และต้องการย้อนกลับไป เหตุการณ์ตอนนี้จะทำให้ผู้รับสารดั้งเดิมเข้าใจกระจ่างแจ้งว่า อียิปต์ไม่ใช่บ้านของพวกเขา พวกเขาต้องระลึกว่า พระเจ้าได้ปลดปล่อยพวกเขาอย่างเปี่ยมด้วยพระคุณเพียงใด และพวกเขาต้องทิ้งอียิปต์ และชาวอียิปต์ไว้ให้ห่างไกลอยู่เบื้องหลัง

ส่วนที่สองของปฏิสัมพันธ์ช่วงแรกของอับราฮัมกับชนชาติอื่น ๆ ได้แก่เรื่องราวของความขัดแย้งระหว่างท่านกับโลท ใน 13:1-18 นี่เป็นเรื่องราวที่รู้จักกันดีเกี่ยวกับการขัดแย้งกันระหว่างคนของอับราฮัม และคนของโลท เมื่อคนสองกลุ่มนี้ถกเถียงกันเรื่องทรัพยากรธรรมชาติสำหรับฝูงแกะของพวกเขา ในการขัดแย้งกันนี้ อับราฮัมปฏิบัติกับโลทด้วยความเมตตา โดยยอมให้โลทใช้ชีวิตอย่างสงบในแผ่นดินที่เขาเลือก คนกลุ่มแรกที่อ่านปฐมกาลคงแทบจะไม่มีปัญหาเลย ในการเข้าใจว่าเรื่องราวนี้มีความหมายอย่างไรสำหรับพวกเขา จากเฉลยธรรมบัญญัติ 2 เมื่อพวกเขาเดินทางไปสู่แผ่นดินพระสัญญา โมเสสบัญชาชาวอิสราเอลให้ปฏิบัติกับลูกหลานของโลท

ด้วยความเมตตา โดยยอมให้พวกเขาใช้ชีวิตอย่างสงบในแผ่นดินของบรรพบุรุษของพวกเขา ในความเป็นจริงนั้น การที่อับราฮัมปฏิบัติต่อโลทด้วยความเมตตาแสดงให้เห็นว่า พวกเขาควรปฏิบัติต่อคนโมอับในยุคของพวกเขาอย่างไรด้วย

เหตุการณ์ตอนที่สามของปฐมพันธุในช่วงแรกของอับราฮัมกับชนชาติอื่น ๆ ได้แก่การที่อับราฮัมช่วยชีวิตโลท ใน 14:1-24 เรื่องราวอันซับซ้อนนี้ บรรยายว่าอับราฮัมพิชิตบรรดาภัยพิบัติที่ทรงอำนาจจากเมืองไกลได้อย่างไร และท่านได้สำแดงความเมตตาซึ่งขึ้นกับโลทอย่างไร โดยการช่วยชีวิตเขาจากภัยพิบัติที่ทรงอำนาจเหล่านี้ เรื่องราวนี้สื่อสารอย่างค่อนข้างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสส เมื่ออิสราเอลเดินทางผ่านแผ่นดินของคนโมอับและคนอัมโมน ซึ่งสืบเชื้อสายจากโลท กองทัพอิสราเอลก็ได้พิชิตภัยพิบัติที่ทรงอำนาจ ได้แก่ ลิโหนภัยพิบัติของคานาไรต์ และ โอก ภัยพิบัติแห่งเมืองบาซาน โดยทั้งคู่ได้ข่มเหงคนโมอับ และคนอัมโมนมาก่อน โดยการช่วยเหลือคนโมอับ และคนอัมโมนในลักษณะนี้ อิสราเอลได้ทำตามแบบอย่างที่อับราฮัมได้ตั้งไว้สำหรับพวกเขา

เป็นเช่นนั้นเสมอมา เหตุการณ์แต่ละอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตตอนนี้ของอับราฮัม ถูกนำเสนอเป็นแบบอย่างให้อิสราเอลทำตามในยุคของพวกเขา

พันธสัญญากับพระเจ้า

บัดนี้ เราได้มาถึงขั้นตอนสำคัญที่สามของชีวิตอับราฮัม นั่นคือ พันธสัญญาที่พระเจ้ากระทำกับอับราฮัม ใน 15:1-17:27 กล่าวแบบกว้าง ๆ ขั้นตอนนี้เน้นที่พันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม ในลักษณะที่แสดงให้เห็นสัมพันธภาพ แบบเดียวกับพันธสัญญาระหว่างอิสราเอลกับพระเจ้า บทเหล่านี้แบ่งออกเป็นสามตอนหลัก

เหตุการณ์ตอนแรก เน้นที่คำมั่นตามพันธสัญญาของพระเจ้าที่มีต่ออับราฮัมเป็นพิเศษ ใน 15:1-21 บทนี้เป็นเรื่องราวที่รู้จักกันดีเกี่ยวกับช่วงเวลาที่จะเข้าสู่พันธสัญญากับอับราฮัม โดยพระองค์สัญญาว่าจะประทานลูกหลาน และแผ่นดินแก่อับราฮัม กล่าวโดยเจาะจงแล้ว พระเจ้าสัญญาว่าอับราฮัมจะมีลูกหลานจำนวนมาก และหลังจากช่วงเวลาแห่งการถูกเอารัดเอาเปรียบในแผ่นดินต่างชาติ ลูกหลานของอับราฮัมจะถูกนำกลับมายังแผ่นดินแห่งพระสัญญา ข้อความนี้ถูกออกแบบมาให้เตือนใจชาวอิสราเอลว่า พระเจ้าได้กระทำพันธสัญญาด้ายคลึงกันกับอิสราเอลโดยผ่านทางโมเสส และยิ่งกว่านั้น ข้อความนี้ยังแสดงให้เห็นว่า พวกเขาเองที่กำลังมีประสบการณ์กับการที่พระเจ้าสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัมสำเร็จเป็นจริง ประชากรอิสราเอลก็คือลูกหลานของอับราฮัมตามพระสัญญา และพวกเขาก็กำลังกลับไปสู่แผ่นดินนั้นที่พระเจ้าได้สัญญาไว้กับอัครบิดรบิดาของพวกเขา การสงสัยในความจริงเหล่านี้ก็เท่ากับสงสัยในคำมั่นตามพระสัญญาอันเปี่ยมด้วยพระคุณ ซึ่งพระเจ้าได้กระทำกับอับราฮัม และยืนยันกับโมเสสนั่นเอง

เหตุการณ์ตอนที่สอง เน้นไปที่พันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม ได้แก่ความล้มเหลวของอับราฮัม เรื่องนางฮาการ์ ใน 16:1-16 เรื่องเหล่านี้ทำให้เรานึกถึงว่า อับราฮัม และซาราห์หันออกไปจากคำมั่นตามพันธสัญญาของพระเจ้าอย่างไร โดยการพยายามมีบุตร โดยผ่านฮาการ์ สาวใช้ชาวอียิปต์ของซาราห์ ทั้งอับราฮัมและซาราห์ล้มเหลวในการวางใจในคำมั่นตามพันธสัญญาของพระเจ้า แต่พระเจ้าปฏิเสธทางเลือกของพวกเขา โดยพระองค์ไม่ยอมรับเด็กน้อยอิชมาเอล ในฐานะทายาทที่แท้จริงของอับราฮัม ผู้รับสารดั้งเดิมของโมเสส หันออกจากคำมั่นตามพันธสัญญาของพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า และปรารถนาความสบายในแผ่นดินอียิปต์ และเรื่องราวชีวิตของอับราฮัมนี้ได้สอนพวกเขาว่า แผนการของอับราฮัมถูกปฏิเสธอันใด ทางเลือกอื่นของพวกเขาออกเหนือจากแผนการของพระเจ้าก็จะถูกปฏิเสธนั้น

เหตุการณ์ตอนที่สามเน้นพันธสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม ได้แก่ เรื่องข้อกำหนดตามพันธสัญญาสำหรับอับราฮัม ใน 17:1-27 ในข้อความนี้ พระเจ้าเผชิญหน้ากับอับราฮัม เพราะท่านล้มเหลวในการทำตามแผนการของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้ายังได้ย้ำถึงความ

จำเป็นที่จะต้องจงรักภักดีตามพระสัญญา โดยสถาปนาพิธีสุหนัต ให้เป็นหมายสำคัญตามพันธสัญญาที่อับราฮัมและลูกหลานของท่านต้องยึดถือ โดยผ่านหมายสำคัญนี้ พระเจ้าเตือนใจอับราฮัมว่า สัมพันธภาพแบบพันธสัญญาของท่านต้องมาพร้อมกับความรับผิดชอบที่ต้องจงรักภักดี และความจงรักภักดีนั้นจะนำไปสู่พระพรยิ่งใหญ่ โมเสสได้กล่าวย้ำเงื่อนไขของพันธสัญญาที่มีต่ออับราฮัมเพื่อเผชิญหน้ากับชาวอิสราเอลในยุคของท่าน เพราะพวกเขาล้มเหลวในการสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า และเพื่อย้ำอีกครั้งว่า ชาวอิสราเอลจำเป็นต้องจงรักภักดีตามพันธสัญญา ชาวอิสราเอลจะมีสิทธิ์คาดหวังพระพรยิ่งใหญ่ได้ ก็ต่อเมื่อพวกเขาสัตย์ซื่อต่อพันธสัญญากับพระเจ้าเท่านั้น

ดังนั้น ประเด็นศูนย์กลางชีวิตของอับราฮัม คือ พันธสัญญาระหว่างท่านกับพระเจ้า จึงสะท้อนไปยังพระคุณแห่งพระสัญญาอันประเสริฐทั้งปวงของพระเจ้ากับอิสราเอล และยังได้เตือนใจพวกเขาอย่างหนักแน่นอีกว่า พวกเขาต้องมีพันธะที่จะปรนนิบัติพระเจ้าแห่งพันธสัญญาของพวกเขาอย่างภักดีเช่นกัน

ปฏิสัมพันธ์ในช่วงหลังกับชนชาติอื่น ๆ

บัดนี้ เราได้มาถึงขั้นตอนที่สี่ของชีวิตอับราฮัม คือ ปฏิสัมพันธ์ในช่วงหลังของท่านกับชนชาติอื่น ๆ ใน 18:1-21:34 ในบทเหล่านี้ อับราฮัมเผชิญหน้ากับคนต่าง ๆ มากมายที่สัมพันธ์กับคนที่มีชีวิตอยู่ในยุคของโมเสส อับราฮัมมีปฏิสัมพันธ์กับคนคานาอันในเมืองไฮโดม และโกโมราห์ กับโลท กับอามีเมเลค และอิซมาเอล โดยทั่วไป ปฏิสัมพันธ์ของอับราฮัมกับคนเหล่านี้สอนอิสราเอลว่า พวกเขาจะต้องมีปฏิสัมพันธ์อย่างไรกับคนคานาอัน คนโมอับ คนอัมโมน รวมทั้งคนฟิลิเตีย และคนอิซมาเอล ในสมัยของพวกเขา

เรื่องแรกในส่วนของชีวิตอับราฮัม คือ เรื่องราวเกี่ยวกับเมืองไฮโดม และโกโมราห์ใน 18:1-19:38 บันทึกเหตุการณ์ที่รู้จักกันดีนี้ กล่าวถึงการที่พระเจ้าขู่ว่าจะพิพากษาสองเมืองคานาอันที่ชั่วร้ายนี้ และยังได้กล่าวถึงความหวังโยของอับราฮัมที่มีต่อคนชอบธรรมในเมืองทั้งสองนี้ รวมไปถึงการที่ทั้งสองเมืองนี้ถูกทำลายและการช่วยชีวิตโลท เหตุการณ์เหล่านี้กล่าวถึงโดยตรงเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ผู้รับสารดั้งเดิมของโมเสสเผชิญอยู่ โดยช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นกับคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในยุคของพวกเขา นั่นคือ การที่พระเจ้าจะทำลายชาวคานาอัน ความหวังโยที่พวกเขาต้องมีต่อคนชอบธรรมท่ามกลางชาวคานาอัน (เช่น นางราหับ ซึ่งพวกเขาจะพบในเมืองเยริโค) การที่เมืองของชาวคานาอันจะถูกทำลายอย่างแน่นอน และความสัมพันธ์ของพวกเขาเกี่ยวกับลูกหลานของโลท ได้แก่ คนโมอับ และคนอัมโมน

ส่วนที่สองของปฏิสัมพันธ์ในช่วงหลังของอับราฮัม กับชนชาติอื่น ๆ ปรากฏใน 20:1-18 ในเรื่องนี้ เป็นอีกครั้งหนึ่งที่อับราฮัมวิงวอนเพื่อผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น นั่นคือ ท่านวิงวอนเพื่ออามีเมเลค คนฟิลิเตีย คุณคงจำได้ว่าอามีเมเลค เคยคุกคามอนาคตของอับราฮัมโดยพาตัวซาราห์ไปจากอับราฮัม เพราะไม่รู้ว่าเป็นภรรยาของท่าน จากนั้น พระเจ้าได้นำการพิพากษาลงมาบน

อามีเมเลค และอามีเมเลค ได้พิสูจน์ตัวเองว่าชอบธรรมโดยการสำนึกผิดในการกระทำของตน เนื่องจากเขาได้กลับใจใหม่ อับราฮัมจึงวิงวอนพระเจ้าในนามของอามีเมเลค และจากนั้นอับราฮัมกับอามีเมเลค ก็มีความสุข มีสันติภาพ และมีมิตรภาพอันยั่งยืนต่อกัน

เรื่องราวนี้สื่อสารกับชาวอิสราเอลในสมัยของโมเสสเกี่ยวกับทัศนคติที่พวกเขาพึงมีต่อชาวฟิลิเตียในสมัยของพวกเขา ในหลายรูปแบบ ชาวฟิลิเตียคุกคามอิสราเอล แต่เมื่อพระเจ้าขู่ว่าจะพิพากษา และนำการกลับใจใหม่มาท่ามกลางชาวฟิลิเตีย ชาวอิสราเอลก็ต้องการวิงวอนเพื่อพวกเขา เพื่อจะมีความสุขกับสันติภาพ และมีมิตรภาพอันยั่งยืนกับพวกเขาต่อไป

บทบรรยายเหตุการณ์ส่วนนี้ในบทที่สาม ซึ่งพบใน 21:1-21 เน้นที่ความสัมพันธ์อันยากลำบากระหว่างอิสอัค และอิซมาเอล ทั้งอิสอัค และอิซมาเอลเป็นบุตรของอับราฮัม แต่เมื่อความตึงเครียดเกิดขึ้นระหว่างทั้งสอง พระเจ้าได้สั่งให้อับราฮัมแยกอิซมาเอลออก

จากครอบครัว พระเจ้ายังคงอวยพระพรอิสราเอล แต่บอกชัดเจนว่าทายาทผู้ชอบธรรมแต่เพียงผู้เดียวของอับราฮัม คืออิสอัค เมื่อโมเสสแจ้งแก่ผู้รับสารดั้งเดิมชาวอิสราเอลของท่านเกี่ยวกับเหตุการณ์เหล่านี้ ท่านช่วยให้พวกเขาเข้าใจธรรมชาติของสัมพันธภาพของพวกเขากับคนอิสราเอลในยุคนั้น เมื่อเกิดความตึงเครียดระหว่างคนอิสราเอล และคนอิสราเอล คนอิสราเอลจะต้องระลึกว่าพระเจ้าได้กำหนดให้คนทั้งสองกลุ่มแยกจากกัน แม้ว่าพระเจ้าได้อวยพระพรคนอิสราเอลในหลายวิธี แต่ชาวอิสราเอลก็เป็นทายาทที่แท้จริงของอับราฮัม

เหตุการณ์ตอนที่สี่ของปฏิสัมพันธ์ในช่วงหลังของอับราฮัมกับชนชาติอื่น ๆ ได้แก่เรื่องราวสนธิสัญญาระหว่างอับราฮัม กับอามีเมเลคใน 21:22-34 บันทึกตอนนี้รายงานว่า อามีเมเลคคนฟิลิเตียได้ยอมรับว่าพระเจ้าทรงโปรดปรานอับราฮัม และอับราฮัมได้ตกลงที่อยู่อย่างสันติกับอามีเมเลค และลูกหลานของเขาอย่างไร บันทึกตอนนี้ยังเล่าต่อไป ถึงสาเหตุความขัดแย้งเกี่ยวกับสิทธิในการใช้น้ำเพื่อเลี้ยงแกะของอับราฮัม และอามีเมเลค รวมทั้งเรื่องที่ทั้งสองได้เข้าสู่สนธิสัญญาอย่างเป็นทางการ ที่เบเออร์เชบา เพื่อปฏิญาณว่าจะเคารพ และให้เกียรติกันและกัน

อามีเมเลค และผู้บัญชาการของเขา ทำให้โมเสส และชาวอิสราเอลระลึกถึงภัยคุกคามจากคนฟิลิเตียในยุคของพวกเขา ในที่นี้โมเสสสอนผู้ที่ติดตามท่านว่า หากชาวฟิลิเตียจะยอมรับพระพรของพระเจ้าที่มีเหนืออิสราเอล อิสราเอลก็ควรจะทำตามตัวอย่างของอับราฮัม และอยู่กับพวกเขาอย่างสันติ บ่อน้ำที่มีชื่อว่า “เบเออร์เชบา” ยังคงอยู่ที่นั่นในสมัยของโมเสส เป็นสิ่งเตือนใจอิสราเอลถึงสนธิสัญญาที่กระทำ ณ ที่นั่น และเตือนใจว่าพวกเขาต้องรักษาไว้ซึ่งสันติ และให้เกียรติคนฟิลิเตียอย่างไรด้วย เราจึงเห็นได้ว่า เรื่องราวของปฏิสัมพันธ์ในช่วงหลังของอับราฮัม เกี่ยวพันกับตัวละครมากมายที่เป็นตัวแทนของประชากรที่โมเสส และอิสราเอลต้องพบเจอ ด้วยการศึกษาวีธีปฏิบัติของอับราฮัม ชาวอิสราเอลก็สามารถเรียนรู้บทเรียนมากมายสำหรับยุคของตนเองได้

ลูกหลานและการเสียชีวิต

บัดนี้ เราได้มาถึงขั้นตอนสุดท้ายของบันทึกของโมเสสเกี่ยวกับชีวิตของอับราฮัม ได้แก่ ลูกหลาน และการเสียชีวิตของอับราฮัม ในปฐมกาล 22:1-25:18 ชุดเหตุการณ์นี้เน้นที่มรดกของอับราฮัม ซึ่งต่อ ยอดความสัมพันธ์แบบพันธสัญญาของท่านกับพระเจ้าไปสู่คนรุ่นต่อไปในอนาคต กล่าวแบบกว้าง ๆ คนอิสราเอลที่ได้รับเรื่องราวเหล่านี้จากโมเสส เป็นกลุ่มแรกที่น่าจะได้เรียนรู้อย่างมาก เกี่ยวกับสถานภาพของพวกเขาเองในฐานะทายาทของอับราฮัม และเกี่ยวกับความหวังที่พวกเขาพึงมีสำหรับลูกหลานของตน

เหตุการณ์ตอนแรกในส่วนนี้ของชีวิตอับราฮัม ได้แก่เรื่องราวการทดสอบอับราฮัม อันเป็นที่รู้จักกันดี ใน 22:1-24 การทดสอบนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินว่าอับราฮัมรักพระเจ้า มากกว่ารักอิสอัคบุตรของตนหรือไม่ พระเจ้าจึงเริ่มการทดสอบที่ยากลำบากนี้โดยเรียกอับราฮัมให้ถวายบุตรชายของท่านเป็นเครื่องบูชา อับราฮัมทำตาม และพระเจ้าก็ให้ความมั่นใจแก่อับราฮัมว่า ผลแห่งการเชื่อฟังของท่านจะนำมาซึ่งอนาคตอันรุ่งโรจน์ของอิสอัค

ถึงแม้เรื่องราวนี้จะมีนัยสำคัญนับไม่ถ้วน สำหรับชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสส แต่ลักษณะเด่นที่สุดของข้อความนี้ ได้แก่การเตือนความจำชาวอิสราเอลว่า พระเจ้ากำลังทดสอบชนชาติอิสราเอลเพื่อให้เห็นว่าพวกเขาจะรักภักดีต่อพระองค์อย่างลึกซึ้งเพียงใด พระเจ้าได้ริเริ่มการทดสอบมากมายสำหรับชนชาติอิสราเอลในสมัยของโมเสส และการที่อับราฮัมปฏิบัติตามบททดสอบของท่านก็เตือนใจพวกเขาว่า พวกเขาจำเป็นต้องปฏิบัติตามบททดสอบต่าง ๆ เช่นกัน ไม่ว่าจะหนักหนาสาหัสเพียงใด และการยืนยันอนาคตอันยิ่งใหญ่ของอิสอัคในฐานะทายาทของอับราฮัมก็เตือนใจชาวอิสราเอลถึงอนาคตอันยิ่งใหญ่ที่พวกเขาเองจะได้รับ ถ้าพวกเขาชอบผ่านบททดสอบเหล่านี้

เหตุการณ์ตอนที่สองของขั้นตอนสุดท้ายของชีวิตอับราฮัม ได้แก่เรื่องราวที่อับราฮัมซื้อที่ดินเพื่อฝังศพ ใน 23:1-20 เรื่องราวนี้บรรยายว่าอับราฮัมได้มาซึ่งที่ดินในเฮโบรน เพื่อเป็นที่ฝังศพของตระกูลอย่างไร เมื่อซาราห์ภรรยาของท่านเสียชีวิต บันทึกเหตุการณ์นี้เน้นว่าอับราฮัมไม่ยอมรับที่ดินผืนนี้เปล่า ๆ แต่ท่านยืนยันที่จะซื้อไว้ ธรรมเนียมของที่ดินผืนนี้จึงสถาปนาสิทธิอันชอบธรรมทางกฎหมายของครอบครัวของท่าน ที่จะถือว่าแผ่นดินคานาอันเป็นบ้านเกิดของพวกเขา

ชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสสเข้าใจว่า สถานที่ฝังศพที่อับราฮัมได้ซื้อนี้มีนัยสำคัญสำหรับชีวิตของพวกเขา ที่นั่น คือ สถานที่ฝังศพบรรพบุรุษของพวกเขา อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ล้วนถูกฝังอยู่ที่นั่น พวกเขาเข้าใจว่า นี่คือธรรมเนียมที่ดินนี้ตามกฎหมาย แม้กระทั่งก่อนเข้าไปยึดครอง อับราฮัม อิสอัค และยาโคบใช้เวลามากมายในชีวิตของพวกเขา ทั้งใน และรอบ ๆ เฮโบรน ชาวอิสราเอลผูกพันกับเฮโบรนในฐานะเป็นบ้านเกิดของบรรพบุรุษของพวกเขาขนาดที่พวกเขาได้นำกระดูกของอัครบิดร ก็ยาโคบกลับ ไปฝังที่เฮโบรน เรื่องราวของการที่อับราฮัมซื้อที่ดินเพื่อฝังศพนี้แสดงให้เห็นว่า แผ่นดินที่เหมาะสมสำหรับลูกหลานของท่านจะเป็นที่อื่นใดไม่ได้ นอกจากแผ่นดินคานาอัน

เหตุการณ์ตอนที่สามของเรื่องราวของลูกหลาน และการเสียชีวิตของอับราฮัม ได้แก่เรื่องอันน่าประทับใจ เกี่ยวกับลูกสะใภ้ของอับราฮัม คือเรเบคkah ผู้เป็นภรรยาของอิสอัค บุตรชายคนพิเศษของท่าน ใน 24:1-67 ในเรื่องนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าอิสอัคจะหลีกเลี่ยงความเลื่อมทรมานของชาวคานาอัน อับราฮัมจึงยืนยันว่าอิสอัคต้องไม่แต่งงานกับหญิงชาวคานาอัน แต่อับราฮัมก็ได้สร้างหลักประกันว่า อิสอัคจะยังคงอยู่ในแผ่นดินคานาอัน แผ่นดินแห่งพระสัญญาต่อไป ท่านจึงส่งคนรับใช้ไปเพื่อให้นำสตรีคนหนึ่งมาเป็นภรรยาของอิสอัค การหาภรรยาให้อิสอัคด้วยวิธีนี้ อับราฮัมได้สร้างหลักประกันสำหรับอนาคตแห่งพระพรอันยิ่งใหญ่จากพระเจ้าสำหรับอิสอัค และลูกหลานของเขาด้วย

ชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสสน่าจะได้เรียนรู้จากเรื่องนี้ว่า อิสอัค ผู้เชื่อมโยงพวกเขา กับอับราฮัมผู้เป็นบรรพบุรุษนั้น คงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ไม่แปรเปลี่ยนกับความเลื่อมทรมานของคนคานาอัน แม้ว่าเขาจะคงอยู่ในแผ่นดินคานาอันในฐานะบ้านเกิดก็ตาม อนาคตแห่งพระพรอันสดใสของอิสอัคก็จะเป็นอนาคตของพวกเขาเช่นกัน トラバใดที่พวกเขาเองต่อต้านความเลื่อมทรมานของคนคานาอันที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินพระสัญญานั้น

เหตุการณ์ตอนสุดท้ายของชีวิตอับราฮัม ก็คือ บันทึกเรื่องการเสียชีวิต และทายาทของท่าน ใน 25:1-18 ชุดเรื่องราวสั้น ๆ หลายเรื่องนี้ บันทึกการชื้อบรรพบุรุษของอับราฮัมที่เกิดกับภรรยาคนอื่น นอกเหนือจากซาราห์ จากนั้นก็กล่าวถึงการเสียชีวิตของอับราฮัม อันเป็นเวลาที่ยอิสอัคได้รับการอวยพรจากอับราฮัมครั้งสุดท้าย ในฐานะทายาทอันชอบธรรมของท่าน

การปิดฉากชีวิตของอับราฮัมนี้ มีนัยสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้รับสารดั้งเดิม ข้อความนี้บันทึกการชื้อของบุตรคนอื่น ๆ ของอับราฮัม เพื่อแยกพวกเขาออกจากชาวอิสราเอล นอกจากนั้นยังได้เน้นการอวยพรครั้งสุดท้ายของอับราฮัมเหนืออิสอัค เพื่อให้ชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสสมั่นใจว่า พวกเขาถือทายาทที่แท้จริงตามคำสัญญาของอับราฮัม และสุดท้ายยังได้กล่าวถึงลูกหลานของอิซมาเอล เพื่อขจัดคำกล่าวอ้างใด ๆ ก็ตามที่คนอิซมาเอลอาจยกขึ้นมาเพื่ออ้างสิทธิ์ในมรดกของอับราฮัม โดยการปิดฉากบันทึกชีวิตของอับราฮัมในลักษณะนี้ โมเสสได้กำหนดตัวตน สิทธิ และความรับผิดชอบให้กับลูกหลานที่แท้จริงของอับราฮัม นั่นคือ ชาวอิสราเอลที่โมเสสกำลังนำไปสู่แผ่นดินพระสัญญา

เราจึงได้เห็น ว่า โมเสสได้เขียนเรื่องราวชีวิตอับราฮัม ก็เพื่อสอนชาวอิสราเอลภายใต้การนำของท่านให้เข้าใจว่า เหตุใด และด้วยวิธีใด พวกเขาจึงควรทิ้งอียิปต์ไว้เบื้องหลัง และเดินไปข้างหน้าเพื่อพิชิตแผ่นดินพระสัญญา เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โมเสสใช้หลายวิธีเพื่อเน้นย้ำโดยผ่านแต่ละเหตุการณ์ในชีวิตอับราฮัมว่า อิสราเอลได้เป็นทายาทแห่งพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัมได้อย่างไร พวกเขาต้องทำหน้าที่ มีความรับผิดชอบอย่างไรที่จะจงรักภักดีต่อพระเจ้าเหมือนที่อัครบิดรบิดาของพวกเขาเคยทำมาก่อน พวกเขาจะได้รับพระพร

จากพระเจ้าอย่างไรเหมือนที่อับราฮัมเคยได้รับ และวันหนึ่งพวกเขาจะเป็นพระพรต่อชนชาติทั้งปวงในโลกนี้ได้อย่างไรด้วย บ้านที่กของโมเสสเกี่ยวกับชีวิตอับราฮัมมีนัยสำคัญนับไม่ถ้วนต่อชาวอิสราเอลที่ติดตามโมเสสไปสู่แผ่นดินพระสัญญา

สรุป

ในบทเรียนนี้ เราได้ศึกษาความหมายดั้งเดิมของบันทึกชีวิต อับราฮัมในปฐมกาล และเราได้พิจารณาสองทิศทางหลักเพื่อสำรวจความหมายดั้งเดิมนี้ ในแนวทางหนึ่ง เราได้ตรวจสอบความเชื่อมโยงต่าง ๆ ที่โมเสสพิสูจน์ให้เห็นระหว่างเรื่องราวเหล่านี้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ของชาวอิสราเอล ซึ่งเป็นผู้อ่านของท่าน ในอีกแนวทางหนึ่ง เราได้ศึกษาว่าโมเสสออกแบบเรื่องราวของท่านอย่างไร เพื่อให้มีผลกระทบต่อผู้รับสารดั้งเดิมของท่าน เมื่อพวกเขาตั้งอียิปต์ไว้เบื้องหลังและเดินทางไปสู่การพิชิตคานาอัน

เมื่อเราศึกษามากกว่านี้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงที่โมเสสแสดงให้เห็นระหว่างอับราฮัม และผู้อ่านดั้งเดิมชาวอิสราเอล และเกี่ยวกับผลกระทบที่โมเสสคาดหวังให้เรื่องราวของท่านมีต่อผู้รับสารของท่าน เราก็จะค้นพบว่า โมเสสตั้งใจให้เหตุการณ์แต่ละตอนในชีวิตอับราฮัมนำทางชาวอิสราเอลอย่างไร และเราเองก็มีความสามารถมากขึ้นที่จะวินิจฉัยเคราะห์ว่าเรื่องราวเหล่านี้ควรประยุกต์เข้ากับชีวิตของเราอย่างไรในปัจจุบันด้วย

วิทยากร

ดร. ริชาร์ด แพเรตต์ จูเนียร์ (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นผู้ร่วมก่อตั้งและประธานของ องค์กร “พันธกิจรับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม” (Third Millennium Ministries) ท่านดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ด้านพันธสัญญาเดิม ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary) เป็นเวลากว่า 20 ปี และเป็นประธานภาควิชาพันธสัญญาเดิม ในฐานะผู้รับใช้ที่ได้รับการสถาปนา ดร. แพเรตต์เดินทางอย่างกว้างขวางเพื่อประกาศข่าวประเสริฐและทำการสอน ท่านศึกษาที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เวสต์มินสเตอร์ (Westminster Theological Seminary) ได้รับปริญญาศาสนศาสตร์มหาบัณฑิตจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมยูเนียน (Union Theological Seminary) และสำเร็จการศึกษา ระดับศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตด้านพันธสัญญาเดิมศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ดร. แพเรตต์เป็นบรรณาธิการทั่วไปของ “พระคัมภีร์ฉบับนานาชาติใหม่เพื่อจิตวิญญาณแห่งปฏิรูปศึกษา” (NIV Spirit of the Reformation Study Bible) และเป็นหนึ่งในผู้แปล “พระคัมภีร์ฉบับชีวิตใหม่” (New Living Translation) นอกจากนี้ ท่านยังได้เขียนบทความและหนังสืออีกมากมาย ซึ่งรวมถึง “จงอธิษฐานด้วยดวงตาที่เปิดอยู่” (Pray with Your Eyes Open) “ทุกความคิดได้ความควบคุม” (Every Thought Captive) “สร้างไว้ให้มีศักดิ์ศรี” (Designed for Dignity) “พระองค์ประทานเรื่องราวแก่เรา” (He Gave Us Stories) “อรรถาธิบายสำหรับ 1 และ 2 พงศาวดาร” (Commentary on 1 & 2 Chronicles) และ “อรรถาธิบาย 1 และ 2 โครินธ์”

อภิธานศัพท์

สี่ไปข้างหน้า—อีกคำหนึ่งที่มีความหมายว่า “ภาพสะท้อน” หรือ “เป็นนิมิตหมายล่วงหน้า” ใช้เพื่อบรรยายว่า บุคคล สิ่งของ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต จะสะท้อนถึงอนาคตได้อย่างไร

แผ่นดินคานาอัน—ดินแดนที่พระเจ้าประทานแก่อับราฮัม และลูกหลานของท่านให้เป็นมรดกตามพันธสัญญากับพระองค์ ครอบคลุมบริเวณที่ในปัจจุบัน คือ ประเทศอิสราเอล รวมถึง ดินแดนปาเลสไตน์ เลบานอน จอร์แดน ดินแดนชายฝั่งที่อยู่ติดกัน และบางส่วนของอิิปต์ และซีเรีย

คนคานาอัน—คนที่สืบเชื้อสายมาจากคานาอัน บุตรชายของ ฮาม ซึ่งอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอันก่อนที่โยชูวาจะไปยึดครอง

เข้าสู่หนัด/สุหนัด—ธรรมเนียมของชาวยิวในการขลิบหนัง ปลายของคหาคี โดยพระเจ้าสถาปนาขึ้นให้เป็นหมายสำคัญ และตราประทับสำหรับประชากรตามพันธสัญญาของพระองค์ ในปฐมกาล 17:10-14

พันธสัญญา—ข้อตกลงอันมีอำนาจผูกพันทางกฎหมาย ไม่ว่าจะกระทำระหว่างสองบุคคล หรือบุคคลสองกลุ่ม หรือระหว่างพระเจ้ากับบุคคล หรือกลุ่มบุคคล

การอพยพ—การที่พระเจ้าปลดปล่อยประชากรอิสราเอลออกจากพันธนาการในประเทศอียิปต์

นิมิตหมาย—กลวิธีทางวรรณกรรมที่เหตุการณ์บางอย่างส่อแววหรือเล็งถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่จะเกิดขึ้นภายหลังในเรื่องนั้น ๆ

เฮโบรน—เมืองในคานาอัน อันเป็นสถานที่ฝังศพของซาราห์ อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ

คนโมอับ—ลูกหลานของโลก ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับอิสราเอลในยุคของ โมเสส พระเจ้าบัญชาอิสราเอลไม่ให้ข่มเหงพวกเขา หรือยั่วยุให้เกิดสงครามกับพวกเขา

คนเปริสซี—คนกลุ่มหนึ่งที่อาศัยอยู่ในคานาอันในสมัยของอับราฮัม

เรเบคาห์—ภรรยาของอิสอัค ผู้เป็นมารดาของยาโคบ และอูซา

โลกใบนั้น—โลกที่ผู้เขียนพระคัมภีร์เขียนถึง

โลกของพวกเขา—โลกของผู้รับสารดั้งเดิมในพระคัมภีร์